Ч. 245. Второк 16 (3) падолиста 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З угорского сойму. — Російска Дума. — Борба англійскої палати послів з палатою льордів.

По заяві славяньскої Униї і по становищи, яке займили людовці в Колї польскім, пише віденьска Zeit, що кабінет утратив свою більшість в палаті. Важною єсть в тім взглядї заява християньско-суспільного сторонництва, домагаюча ся реконструкциї кабінету і остерігаюча вільнодумних Нїмців перед відокремленєм.

П. Козловский заявляє ся в N. fr. Presse за реконструкциєю під проводом дотеперішнього президента бар. Бінерта.

На суботу, неділю і понеділок переговори перервано і посли розїхали ся на короткий випочинок домів. Ві второк розпічнуть ся знов конференциї. Зберуть ся іменно представителї обох нїмецких ґруп. Як зачувати, нїмецкі клерикали будуть наклоняти вільнодумних Нїмців до уступок в користь реконструкциї. На тій конференциї має явити ся і п. президент міністрів, аби також довести вільнодумних до уступок. Вільнодумці в тім опорі стоять зовсім відокремлені, так що реконструкция кабінету єсть майже певна.

Палата послів угорского сойму вибрала своїм президентом посла Александа Галя, кандидата коалїциї 201 голосами. Юшт одержав 157 голосів. Хорвати відтягнули ся від голосованя.

Заступниками президента вибрано кандидатів коалїциї Набая і Раковского.

Відтак по бурливих нарадах, в часї котрих приходило до великого роз'яреня, принято внесене президента Галя, аби палата відложила своє засїдане аж до часу полагодженя кризи.

В суботу приступило богато послів до сторонництва Кошута, котре числить тепер звиш 100 послів.

Векерле виїхав до Відня разом з Андрашим і Кошутом, котрі будуть нинї на авдиенциї у цїсаря.

В російскій Думі першим віцепрезидентом палати вибрано знов князя Волконьского, а другим Шидловского, жовтнївця.

Канцелярия Думи оголосила таке обчислене сторонництв: Партия правиці числить 51 членів, сторонництво народовців 93, жовтнївці 130, поступовці 30, кадети 55, Поляки 18, магомедани 9, сторонництво працї 14, социялїсти 16, дикі 17.

При виборі президиї Думи заповідають поважні борби, бо Замисловский заявляє, що не покине становища секретаря, бо вибрано єго на 5 лїт і не уступить, доки Дума не ухвалить реґуляміну палати очеркуючого становища членів президиї.

Як з Петербурга доносять, Столипин задержує становище презеса ради міністрів, а становище міністра справ внутрішних має обняти ґен. Курлов.

Опозицийна унїоністична більшість в анґлїйскій палатї льордів рішила відкинути в другім читаню буджетовий проєкт. Ходить їй іменно о те, щоби виборцї рішили, чи в данїй хвили більшість голосів в палатї громад, якій прислугує установлюване буджету, має право впроваджувати зміни суспільно економічного устрою. Висша палата не хоче дати видерти собі законодатного права особливо при нагоді, коли має сумнів що до сего, чи на ті зміни годять ся горожани держави. В противнім случаю палата громад могла би собі позволити на устави, які їй подобалиб ся, тому, щождий законодатний предмет є звязаний з фінансами.

Против палати льордів веде опозицию мінїстерияльний табор з Джорджом Черчілем на чолї, боячи ся утрати симпатиї пролетарияту. Першу пробу хотять они зробити власне з буджетом. Палата льордів підняла однак рука-

Тсіей.

Хіньске оповідане — С. Барінкая.

(Конець).

Йін сьміє ся роздражнена.

— Що она тобі дитину приведе на сьвіт, то лож, яку она сказала, аби похвалити ся жертволюбивостию, якої у неї нема! Она не дала би і капаї крови, аби удержати житє твоєї матери, бо вже від кількох місяців старає ся, аби то єї житє знищити.

— На тебе злий дух напосів ся — каже їй Лію.

— Ні! Злий дух сидить в ній, в тій злобній і хитрій жінці, що відобрала менї твоє серце. А ти любиш єї саме лиш за то, що є лиш улудою, обманьством і удаванєм! Она хоче бути дома самостійною панною. Не подобає ся їй, що мусить слухати твоєї матери і хто знає, чи не она причинила ся до єї слабости. Але того на певно не кажу. Тим певнїйше однак кажу, що она провинила ся що твоя бідна мати так довго хорує і не може подужати, хоч ціле своє житє була здоровою і живою женщиною. Тсе замість ліків давала їй якісь свої власні приправи, вино розпускала водою, юшку з медвежого мяса виливала до помий, а замість того давала їй кукурузяної зупи! Від кількох тиждів підозрівала я єї і в часї твоєї неприсутности слідила єї на кождім кроці. Она тоді не так дуже стерегла ся, а я добре підглядала, бо в моїм серци чула я біль задля пониженя з твоєї сторони, від коли она заходить ся коло недужої і удає сьвяту, а в дійстности єсть злочинницею. Позволь менї ходити коло любої матери, а побачиш, що вже на новий рік буде знов здорова і рухлива як риба у воді.

— То я повірив би житє поважаної матери шаленій — відповів Лію згірдно. — Я пізнав, що Тсе єсть добра і полюбив єї, а в тобі задля того обудила ся завистъ і єї полумінь обхопила твій розум. Я вижену тебе з дому!

— Не мене, дорогий пане, лише єї, ту фальшиву, убийницю, що тебе засліпила, того павука, що тебе омотав! Побачиш, що я правду кажу, коли полишиш на мою опіку матір лиш до нового місяця. Я не божевільна, а ти можеш бути в комнатї і уважати на кождий мій крок. Коли поважана мати до того часу не буде здоровійша, так що буде могла стояти і ходити, то нажени мене, або ще ліпше вели вирізати для неї з моїх рук і ніг тілько мяса, кілько схочеш.

Лію роздумав. Вигляд, що від болючого обовязку може бути увільнений, успокоює єго гнів за страшну скаргу, котрій він зовсім не вірить. А до нового місяця недалеко, до котрого ми матір можемо задержати при житю. Тсе довго вже намучила ся і жертвувала ся, она може вже бути раз заступлена Йін.

Йін одержала отже на просьбу Лію приступ до матери, і найпильнїйше старане припало їй. Тсе поводила ся супротив того з такою заздростию, що їй чоловік здивував ся. Докори, які она при тім до Йін відносила і котрі она з тихою байдужностию зносила, давали єму богато до думаня. Він часто приглядав ся в комнатї хорої до поведеня Йін. Єму се впало в очи, що она далеко менше говорить до матери, як Тсе, але єї голос о много мякший і привітнїйше звучить, що она хору нічим не дражнить, але всьо так примаНчиво і гарно ставить, що аж апетит побудила. І се єго здивувало, коли він чув, що мати казала, що она така щаслива, коли має Йін коло себе.

— Тсе робить всьо, дорога мамо! — замітив він.

— Так! так! — Але єї руки були тверді а в єї очах сьвітив холод.

І мати вишукувала кожду страву, кождий напиток, кождий поодинокий лік, котрий она аж дотепер діставала.

— Чи се менї розумні лікарі з Манґо записували — дорогий сину?

Лію глянув на Йін, котра єму тепер глянула в лице.

— Так, мамо! І як тобі не смакує? — запитав він придавленим голосом.

— О много лїпше! Всьо є сильнїйше і смачнїйше! Лікарі зробили ту всьо! Я відчуваю, що я знов подужаю. Як би чарами всьо змінило ся, навіть звичайний риж, котрий ладить менї Йін. Він є такий добрий!

Лію вибіг на двір, щоби пошукати Тсе. На єї щастє не знайшов єї; она утїкла. Останнє ваганє що до єї сердечности згасила она тою утечею в души Лію.

А мати справді ставала з дня на день

вичку, кинену їй противниками. Бо коли би приняла буджет, ухвалений лібералами в палаті громад, тоді еї історична роля скінчилаб ся, єствоване еї булоб злишне. Однак серед льордів панує велике занепокоєнє по тій причині, що буджетовий проєкт перейшов в палаті громад безвзглядною більшостию 230 голосів та питанем, як віднесе ся до сеї справи нарід, виборці. Ті виборці складають ся переважно з робітничих і середно заможних верств, а проєкт буджету не є для них несимпатичним вже хоч би з сего взгляду, що він складає головний податковий тягар на заможні верстви. Колиб отже міністерияльісти побідили при виборах, було би наслідком того ухвалене буджету, а через те упала би доси независима палата льордів.

Новинки.

Львів, дня 15 падолиста 1909.

— Іменованя. Міністерство торговлі іменувало офіцияла почтового, Йос. Ром. Пельчара в Калуши, контрольором почтовим до Підволочиск, а офіцияла почтового Едв. Ренкаса в Коломиї, контрольором почтовим до Станиславова.

— До IX кл. ранґи посунув п. Міністер просьвіти слідуючих учителів і учительок семінарий учительських: Мар. Стржелецку, Евг. Бартонь, Йос. Паньковску, Ог. Бареичеву і Мар. Ґерман у Львові, Ів. Филипчака в Самборі і Ів. Гельфера в Станиславові.

— З „Кружка земляків“ у Відни. Загальні збори кружка відбудуть ся 18 с. м. о годині 8 вечером в ресторані Lehrerhaus VIII Langegasse 20 з отсим порядком дневним: 1) Звіт виділу і контрольної комисиї. — 2) Вибір нового виділу. — 3) Внески і інтерпеляциї членів.

здоровійша. Вскорі могла она встати і ходити і взяла знов участь в житю.

— Лікарі з Манґо суть мудрі пани. Най будуть благословенні — говорила она тихо і тішила ся назад повернувшою силою і розбудженою знову веселостию.

Коли час чорного місяця минув і звізди і місяць як срібні мави на блакитнім, мічнім небі миготіли, станула Йін перед Лію.

— Була я безумна? Була я недобра?? Хочеш мене вигнати, Лію? — говорила она мягким голосом.

Він притягнув еї до своїх грудий.

— Ти є розумна і добра, Йін моя, красна квітко! Ти була мею все, і я се знав, і тілько на хвилю дав ся я гладким поведенєм обманути.

За біль, який ти через се терпіла і в вдячности, що ти виратувала матір від смерти, хочу я тебе нагородити любовю. Тсе не сьміє ніколи вернути до мого дому. Єї справи викликують в мені месть, і я еї без вагання на все відкину! А ти не будеш довше тілько „Тсієй“, але моєю одинокою і повноправною жінкою. Я вже маю у себе уповажнене судиї.

Коли сьвятковано новий рік, була достойна матір в лічности зовсім здорова і сильна як риба в ріці. Она знає вже, що она своє здоровлє не чародійним лікарем з Манґго, тілько своїй розумній синовій завдячує, і она старшувала після краєвого звичаю дома, тілько тоді, коли хотіла зробити Йін особлившу приємність.

На новий рік присилано після звичаю з усіх сторін подарунки для Лію і єго жінки, між тими також дорогоцінну касетку зі слоневої кости з Лайпціґу. Посилаючий був не звістний, тілько желаня без підпису були коло неї. Роздумуючи і міркуючи, отворила Йін касетку. З неї посипали ся цукорки найапетитнійшої форми.

— Від Тсе! — сказала она поважно і кинула цукорки без намислу поросятеви, котре коло еї ніг бавило ся.

По трех днях звірятко згинуло...

— Зі Станиславова. Тов. „Українська Молодіж“ в Станиславові уладжує на дохід бідних дітий руской захоронки на Бельведері дня 20 с. м. в комнатах тов. „Руска Бесіда“ в Станиславові (ул. Голуховского ч. 2, партер) вечерниці з танцями.

— Наукові виклади в Рогатині. Товариство для наукових викладів ім. Петра Могили уладжує в Рогатині отсі популярні виклади: дня 21 с. м. п. І. Галущиньский: „Вульками і трясеня землі“, дня 28 с. м. п. А. Ґурґула: „Дещо з минувшини Рогатина“, дня 5 грудня п. С. Обертас: „Воздух, его складники і ділане“, дня 12 с. м. п. Е. Галькевич: „Гетман Мазепа“, дня 19 грудня п. Т. Романишин: „Електричні прояви природи“. Виклади відбувати-муть ся в салі будинку прив. української ґімназиї в Рогатині. Початок о 5 год. вечером. Вступ на виклад 20 с., для міщан, селян і молодіжи 10 с.

— Дрібні вісти. В Куликові отворено перед двома неділями читальню „Просьвіти“, до котрої вписало ся було пів сотні членів; за послідні дві неділі вписало ся там друге тілько членів. — З початком шкільного року 1909/10 було в русконімецкій ґімназиї в Кіцмані в іх учеників враз з приготовляючою клясою 347 (в тім 3 приватистів). Русинів було 201; між ними що до віроісповіданя: гр.-прав. 197, гр.-кат. 94. Римо-католиків мала ся ґімназия 26 (23 Поляків, 2 Чехів і 1 Німець), а жидів 29 (між сими одна приватистка). — Дирекция поліциї в Будапешті розіслала гончі листи за якимсь Тіханієм, шефом філії віденьскої фірми Сіменс і Гальске, котрий відобрав з почти 53.220 К і втік до Америки.

— Огні. В Шумячи, турчавського повіта згоріла старинна церков, побудована ще в 1765 р. Причиною огню була мабуть необережність паламаря в сьвітлом, хоч говорять, що церков може хтось і підпалив. — В суботу о 9 г. вечером заалярмовано сторожу пожарну, що в реальности при ул. Яблоновских ч. 18 вибух огонь. Прибувша на місце сторожа пожарна сконстатувала, що займила ся стеля в помешканю п. Гальского в наслідок хибної конструкциї кухні. Но вирубаню стелі огонь загашено. Шкода виносить 400 К.

— З Борщева доносять: Послідної неділі відбули ся перші загальні збори пожарного „Сокола“ в Залучу над Збручем. На збори прибули в замісцевих: др. Юліян Олесницкий в Борщева, о. Алексевич в Ніври, цілий стяг Соколів з Єрмаківки і богато селян в Вербівки і Ніври. Зборам проводив о. Алексевич, статут пояснив др. Олесницкий, а іменем львівского „Сокола“ привитав нове товариство горячою бесідою д. П. Остафіїв, начальник „Сокола“ з Єрмаківки. Старшина нового „Сокола“ складає ся з найсьвідомійших селян, а головою є д. Василь Осадчук. Членів вписало ся около 40. Нове сокільске тов. в Залучу дало почин до заложеня сокільского гнізда в сусідній Нівpi, звідки вислано вже статут до Львова. Сокільска орґанізация в Борщівщині буде тепер добре розвивати ся, бо „Сокіл Батько“ поділив борщівский повіт на 3 округи з осередками в Єрмаківці, Королівці і Озерянах та поручив „Соколам“ з тих місцевостий доглядати решти філій.

— Репертуар руск. театру в Золочеві. (Саля „Сокола“. — Початок о $7^{1}/_{2}$ год. вечером. Білети продає „Народня Торговля“, а вечером від 6 год. в день представленя каса театру).

Ві второк, дня 16 с. м. „20 даів тюрми“, штука в 3 діях Вебера і Геннекена.

— Вихри, бурі і катастрофи. Через кілька послідних днів лютив ся у Львові сильний вихор, вразу теплєний з полудневого заходу і приніс дощ а відтак постуденіло значно. Вихор був так сильний, що на ул. Кордецкого зірвав вечером в суботу з нового дому кришу, покриту бляхою і серед страшенного гуку кинув нею на подвірє сусідної реальности ч. 33. На щастя лиш одного робітника легко покалічило. У Відни був в пятницю так страшний вихор, що людьми перевертав на улици, зривав вивіски і дахівки з домів та валив комини. Множество людий потовкло ся і покалічило ся а богато дістало ся під коні та колеса дорожок. З Берлина доносять також про страшну бурю, яка лютила ся в тамошних сторонах і наробила великої шкоди. В Галензе завалив ся новий будинок, причім покалічило ся більше або менше тяжко звиш 30 осіб.

Якась страшна катастрофа настала на острові Ямайці, в західній Індиї, але доси ще нема докладних вістий о тім а то з тої причини, що всяка комуникация перервана. О скільки можна з наспівших доси вістий здогадувати, то землетрясенє, страшенний вихор і злива зійшли ся разом та знищили цілий острів. Може також бути, що підморскі вибухи вульканічні стались причиною, що вода повалювала деякі прибережні міста. З Ню Йорку доносять, що капітан корабля, який приплив з Ямайки, оповідає, що на острові була страшенна буря. Всі зелізниці на острові зовсім понищені. Також і инші острови положені близь Ямайки навістило землетрясенє або вихор. Після инших вістий падав на Ямайці зливний дощ через пять днів безнастанно і спричинив на острові таку повінь, котра все понищила. Всі плянтациї бананів і инших ростин зовсім знищені.

До нюйоркского „Herald-а“ доносять з Порт-о Пренс на Гаіті, що повінь і бурі знищили в страшний спосіб републики Гаіті і Сан Домінґо. Крім того навістило ще Гаіті і сильне землетрясенє. Міста Порт де Пе, Ґонев і Кап Гаіті та инші мають бути зовсім знищені. В Порт де Пе видобуто доси 19 трупів зпід розвалин, а кажуть, що під заваленими домами має бути множество трупів.

— О позичку на чужу каменицю. Характеристичне сьвітло кидають на Бельского і цілу справу зізнаня матери п. Мотилевскої, п. Новакової, адвоката дра Шеліґи і колектантів льотерийних. П. Новакова запитана предсідателем трибуналу, чи не має злости або ненависти до обжалованого, відповіла: Ні, злости не маю, але маю відразу до него. Дальше зізнала она під присягою, що не мала до Бельского ніколи довіря, яко до чоловіка, котрий навіть свого не умів пошанувати. Їй здавало ся, що Бельский з доброю розвагою і в певній ціли вкрадає ся в довіре пп. Мотилевских. Коли обняв управу камениці, она побоюючись, що він готов зруйнувати зятя і доньку, написала лист до него, щоби він зрік ся тої адміністрациї. На то відповів їй Бельский, щоби она його не напаствувала, бо в противнім случаю віддасть еї до кримінальну. В критичнім часі снило ся їй щось злого, а маючи заєдно на думці Бельского, була певна того, що він щось злого зробив і тоді то просила дра Рожаньского, щоби він взглянув до табулі. І дійстно викрило ся обманьство.

Адвокат др. Шеліґа зізнавав через цілих пять годин. Він знав Бельского від давна і через него познакомив ся з Мотилевскими. Коли по викритю обманьства Бельский перший раз з Мотилевскою прийшов до него, навіть не представив ему п. Мотилевскої, лиш допитував ся загально, чи можна довг гіпотечний, інтабульований без відомости властителя, усунути з камениці. Мотилевска була тоді якась дуже подразнена так, що др. Шеліґі здавало ся, що то розходить ся о когось їй дуже близького. Одержавши заплату за адвокатску пораду, сказав по виходи п. Мотилевскої, що навіть не знає, від кого дістав тих 20 К і длятого записав їх в книзі зі знаком питаня.

На другий день прийшли знов обоє, але тоді вже Мотилевска представила ся і сказала, що приходить з припорученя мужа а Бельский розповів подрібно о цілім обманьстві, о тім, як Вляшек перебрав ся і т. д. Щоби тим більше упевнити сьвідка, як Вляшек умів ухарактеризувати ся, розповідав ему Бельский і п. Мотилевска, що Вляшек знав ся на всіляких хемічних красках, що сторожиха знайшла раз в мідници множество слідів з якогось чорнила і т. д. Сьвідок повірив тим більше, що побачив Бельского разом з пошкодованою, що Бельского уважано за порядного чоловіка і що він поставив докази, що Вляшек має довги, а вже найбільше переконувало то, що Вляшек виїхав до Монте Карльо.

Плян, щоби п. Мотилевска сховала ся до шафи і підслухувала Вляшка, вийшов від Бельского і відразу дуже сподобав ся п. Мотилевскій. Сьвідок не намавляв до того, як то говорила п. Мотилевска, противно, навіть відраджував, предкладаючи, щоби то зробила сторожиха або аґент поліцийний, але п. Мотилевска сказала тоді: Ні, я то сама зроблю — я сама хочу все чути, бо він (Бельский) нашим

найаїпшим приятелем і хочу вибавити его з небезпечности. Істория з шафою відбула ся. Розмову п. Мотилевска чула, а на другий день впала з великою радостию до дра Шеліґи і сказала, що Влашек признав ся, що буде віддавати тих 10.000 К ратами, отже, щоби др. Шеліґа здоймив той довг гіпотечний з табулї іх камениці.

На то відозвала ся п. Мотилевска: То неправда! — Др. Шеліґа: То правда, я добре памятаю. Ага, ще одно: ви так палили ся до тої шафи, що раз, як ви то мені розповідали, коли ви сховали ся, а під неї вліз ваш пес, то ви аж дрожали зі страху, щоби пес вас не занюхав в шафі, не зачав „форкати“ і гавкати.

— **Процес Штайнгайльової** закінчив ся — як остаточно можна то було предвидіти, увільненем. Нарада судиів присяжних над поставленими їм питанями, між котрими було й таке: Чи погибша пані Япі була матірю Штайнгайльової? — тревала півтретя години. Серед публики настало було незвичайне зворушене, котрого виразом стались грімкі оплески, коли розійшла ся чутка, що вердикт випав увільняючий. Оплески повторили ся, коли паню Штайнгайльову введено до салї. При оголошеню увільняючого вердикту Штайнгайльова зімлїла. По випущеню еї з вязниці о 2 год. 5 мін. в ночи, від'їхала она самоїздом з палати справедливости. Хто убив Штайнгайля і чи Япі згинула сама чи сталась також жертвою убийства — сего процес не викрив і се мабуть позістане на віки тайною. Удержуесь однак то переконане серед публики, що служниця Марієтта Вольф і еї свояки знають щесь докладнїйшого о сім убийстві і о тих жидівских халатах, в які були убрані убийники Штайнгайля, лиш мабуть у власнім інтересі мовчать о тім; убийників мабуть хтось був наймив. Штайнгайльова дістане тепер тих 50.000 франків, на які еї матір п. Япі була обезпечена.

— **Для читалень!** Є на продаж сцена, в склад котроі входить: 1) стінка фронтова 1·81 м. шир. 2·93 вис; 2) стінка фронтова 2·04 м. шир., 1·81 вис., 3) підвисшене 0·70 цм. високе; 4) сцена (довільна ширина); 5) 7 підставок під сцену; 6) куртина 4 м. шир., 2·80 м. вис.; 7) Вільна околиця (з одної сторони вільна околиця, а з другої хата), 4 м. шир., 3 м. вис. і 8 будка суфлєрска. Крім того приставка хати. Ціна 300 К готівкою. Зголошеня до Миколи Душеньчука, Львів Сикстуска 46.

Телеґрами.

Відень 15 падолиста. Угорский міністер торговлї Кошут був нинї о 1 год. на авдиенциї у Цісаря. Перед тим о 11 год. приймив Цісар на авдиенциї ґр. Андрашія а вчера приймав президента кабінету Векерлього.

Шарльоттенбурґ 15 падолиста. Архікн. Франц Фердинанд з женою від'їхав вчера по полудни; на дворець відвів їх цісар Вільгельм.

Прага 15 падолиста. Ширший екзекутивний комітет молодоческої партиї ухвалив резолюцию, котра в острий спосіб атакує правительство за ведене протиславяньскої політики і затверджує ухвалу ческих послів, щоби з теперішним правительством зірвали всякі зносини.

Константинополь 15 падолиста. Султан отворив вчера парлямент престольною бесідою, в котрій зазначив, що найгорячійшим его бажанем есть удержати і скріпити парлямент. Відтак зазначив, що розтягнене войскової служби на всіх Оттоманів есть найважнїйшою подією в народнім розвитку Туреччини. Відносини зі всіма державами суть дружні. Туреччина підпирає також змагани до удержаня загального мира. Султана акламовано грімко. Президентом палати вибрано знову Ахмеда Різу.

Шербурґ 15 падолиста. Приїхав тут король португальский Мануель. На яхтї „Віктория і Альберт“ відбув ся обід в его честь. Підношено тоасти в честь анґлійского короля і президента Фалїера.

Петербург 15 падолиста. Директор банку державного Тімошев, іменований міністром торговлї на місце Тімірязева.

Черрі (Ілїнойс) 15 падолиста. Підчас вибуху ґазів в копальни вугля в Ст. Павль згинуло 250 робітників, котрі походили по найбільшій части з Австро-Угорщини і Італії.

Буенос Айрес 15 падолиста. Коли префект поліциї Фалькон переїзджав одного з головних улиць міста, кинено на него бомбу. Префект і его секретар тяжко ранені. Виновником замаху мае бути якийсь Росиянин, літ около 20, котрий по довершеню замаху хотів собі жите відобрати.

— **До Русинів Золочівщини, Зборівщини, Олесьчини і Камінеччини!** Від кількох літ філїя „Просьвіти“ в Золочеві утримує бурсу. Та на жаль лише маленька горстка сьвідомійших одиниць інтересує ся нею. З поміж великого числа компетентів комітет вибирає що найбіднїйших і найспосібнїйших хлопців та дае їм приміщене за крайно мізерною оплатою. Сего року принято 62 учеників, а ледво 4 з них складае місячну оплату по 20 К. Прочі платять по 12, 10, 7, 3 К. Суть і такі, котрих принято задармо. Оден селянин, маючи спосібного сина, дав ся намовити і післав его до гімназиї. Комітет бурси приняв его за 10 К місячної оплати. І щож сей бідак робить? Старшого сина дав до двора за форналя і его заслуженою оплачуе належитість за молодшого! Або другий випадок: Один з питомців бурси, ученик VII кл. ґімн., підчас сьогорічних лїтних ферий виїхав на роботу до Прус, заробив 80 К, та з початком шкільного року зложив ті гроші на задаток за себе на сей рік; ще й вібрав поміж робітниками 30 К на харч для инших бідаків. Примір зворушаючий і гідний наслїдуваня!

Інтеліґенциє, заможні селяни! Чи може Вам бути байдуже, як цьвіт нашої молодіжи предавлений нуждою мусить вянути, нидіти?... Шліть же, хто що може! Бараболї, муку, крупи, — всьо приймемо з щирою подякою.

Заразом почуваємось до обовязку зложити сердечну подяку тим добродіям, що минувшого року зволили ласкаво прийти бурсі в поміч.

Але на сім ие конець. Дім, де містить ся бурса, не відповідає вимогам гіґіенічним. Тому рішено з весною зачати будову бурси. Новий дім мае помістити 100 питомців, а кошти будови обчислені на 50.000 К Тому звертаемо ся з другою просьбою до Вас як і до прочих Русинів, котрим добро загальне лежить на серци: присилайте датки на будову бурси в Золочеві! Доси зложив на сю цїль професор рускої мови в Золочеві, а тепер директор прив. рускої гімназиї в Рогатинї Вп. п. М. Галущиньский 500 К. за що на сім місци складаемо щиру подяку. — Сьвящ. Н. Хміловский, господар дому.

Надіслане.

Рух поіздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поізди посіпішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: $2^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $8^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, $8^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, $2^{\underline{15}}$, 5·40, $10^{\underline{30}}$.

З Черновець: $12^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, $2^{\underline{05}}$, 5·58, $6^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$

З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, $10^{\underline{12}}$.

З Підгаець: 10·54, 7·26 *), 9·44, 6·29 *), $11^{\underline{55}}$ *).
*) З Вининк.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаець: 10·38, 7·10*), 9·28, 6·13*), 11·39 *)
*) З Вининк.

Поізди льокальні.

З Брюхович.
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{55}}$.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{\underline{35}}$.

З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, $9^{\underline{25}}$.
в недїлї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.

Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.

З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.

З Вининк що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: $12^{\underline{45}}$, $3^{\underline{50}}$, $8^{\underline{25}}$, 8·40, $2^{\underline{45}}$, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, 7, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·18, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.

До Черновець: $2^{\underline{50}}$, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·25.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.

До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, 2·31, $8^{\underline{33}}$, $11^{\underline{32}}$.

До Підгаець: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6·30, 10·35*).
*) до Вининк.

З „Львів-Личаків“.

До Підгаець: 5·53*), 6·32, 1.49*) 6·50, $10^{\underline{54}}$*).
*) лиш до Вининк.

Поізди льокальні.

До Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в недїлї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в недїлї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.

До Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.

До Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.

До Вининк що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).